

II SAB/Bk 141/26 - pismo skarżącego: stanowisko wobec odpowiedzi na skargę

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

Wydział II

ul. H. Sienkiewicza 84

15-950 Białystok

Sygn. akt II SAB/Bk 141/26

Skarżący: [imię i nazwisko usunięte], [adres usunięty], [adres usunięty]

adres elektroniczny (ePUAP): /[ePUAP usunięty]

Organ: Wojewoda Podlaski

PISMO SKARŻĄCEGO

stanowisko wobec odpowiedzi na skargę

W odpowiedzi na skargę z 11 września 2026 r. (OB-II.1331.22.2026.PT), doręczonej mi przez Sąd 19 września 2026 r., Wojewoda Podlaski wnosi o oddalenie skargi w całości. Podtrzymuję skargę i wnoszę o:

1. stwierdzenie na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej: p.p.s.a.), że organ dopuścił się beczynności w rozpoznaniu mojego wniosku z 13 sierpnia 2026 r. o udostępnienie informacji publicznej;
2. stwierdzenie na podstawie art. 149 § 1a p.p.s.a., że beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;
3. zasądzenie od organu zwrotu kosztów postępowania na podstawie art. 200 p.p.s.a.

Uzasadnienie

I. Organ przyznaje, że wniosek do niego dotarł

Odpowiedź na skargę stwierdza, że „korespondencja została prawidłowo dostarczona na serwer PUW” oraz że wniosek „nie został on finalnie przekazany do właściwej komórki Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego”. Są to dwa ustalenia samego organu: pierwsze - że wniosek został mu doręczony, drugie - że zagubił go we własnym obiegu. Dalsze wywody odpowiedzi o zawodności poczty elektronicznej dotyczą sytuacji, która w tej sprawie nie zaszła: wiadomość nie została odrzucona przez filtr, nie zaginęła w sieci i nie wróciła jako niedoręczona - dotarła na serwer organu i tam zatrzymała się na etapie wewnętrznego przekazania.

Adres bok@bialystok.uw.gov.pl, na który skierowałem wniosek, jest adresem poczty elektronicznej wskazanym przez Urząd na jego oficjalnej stronie kontaktowej jako adres do korespondencji. Ustawa o dostępie do informacji publicznej nie wiąże rozpoznania wniosku z żadną szczególną formą (art. 10 ust. 1; art. 10 ust. 2 przewiduje udostępnienie informacji nawet bez pisemnego wniosku). Organ, który podaje adres poczty elektronicznej jako kanał kontaktu, ponosi skutki organizacji własnego obiegu korespondencji przychodzącej tym kanałem. Podana w odpowiedzi liczba 35 034 wiadomości i „ok. 203 wiadomości dziennie” nie usprawiedliwia utraty wniosku, lecz pokazuje, że organ znał obciążenie tego kanału i mimo to utrzymywał go jako oficjalny.

Rozstrzygające jest to, co podniosłem już w skardze (pkt 2) i czego odpowiedź na skargę nie kwestionuje: tym samym kanałem, na ten sam adres, skierowałem do organu dwa inne wnioski - z 11 sierpnia 2026 r. i z 27 sierpnia 2026 r. Oba organ przyjął, zarejestrował i podjął w nich czynności pismami OB-II.1331.16.2026.PT i OB-II.1331.17.2026.PT z 28 sierpnia 2026 r., a więc nazajutrz po upływie terminu do rozpoznania trzeciego wniosku. Kanał zatem działał; nie zadziałało wewnętrzne przekazanie jednego z trzech wniosków, a to jest okoliczność leżąca w całości po stronie organu.

II. Udostępnienie informacji po wniesieniu skargi nie czyni jej bezprzedmiotową

Organ podnosi, że „na dzień udzielenia odpowiedzi na skargę” udostępnił mi żadaną informację. Tak jest: pismo OB-II.1331.22.2026.PT nosi datę 9 września 2026 r. Termin z art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej upłynął 27 sierpnia 2026 r. (a nawet przy ostrożnym liczeniu od następnego dnia roboczego po złożeniu wniosku - 28 sierpnia 2026 r.); skargę wniosłem 1 września 2026 r. Informacja została więc udostępniona trzynastcie dni po terminie ustawowym i osiem dni po wniesieniu skargi, bez uprzedniego powiadomienia z art. 13 ust. 2 o powodach opóźnienia i nowym terminie.

Art. 149 § 1 pkt 3 p.p.s.a. przewiduje stwierdzenie, że organ dopuścił się bezczynności, a § 1a - stwierdzenie, czy miała ona miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Oba rozstrzygnięcia dotyczą stanu z okresu bezczynności i nie stają się zbędne przez to, że organ podjął czynność po wniesieniu skargi. Organ nie skorzystał z uprawnienia do uwzględnienia skargi w całości w trybie art. 54 § 3 p.p.s.a., lecz wnosi o jej oddalenie - a zatem nie uznaje, że bezczynność miała miejsce. Spór o to pozostaje więc do rozstrzygnięcia przez Sąd.

Nie kwestionuję w tym postępowaniu zakresu udzielonej 9 września 2026 r. odpowiedzi; przedmiotem skargi jest stan sprzed jej udzielenia.

III. Rażący charakter naruszenia

O rażącym naruszeniu prawa świadczą łącznie: doręczenie wniosku na oficjalny adres organu, przyznana przez organ utrata wniosku we własnym obiegu, podjęcie czynności w dwóch innych wnioskach tego samego skarżącego wniesionych tym samym kanałem w tym samym okresie, brak jakiegokolwiek czynności organu do dnia wniesienia skargi oraz podjęcie czynności dopiero po jej wniesieniu. Organ nie wskazuje żadnej okoliczności zewnętrznej, która uniemożliwiłaby rozpoznanie wniosku w terminie.

IV. Tryb rozpoznania

Nie sprzeciwiam się rozpoznaniu sprawy w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym (art. 119 pkt 4 i art. 120 p.p.s.a.).

Z poważaniem
[imię i nazwisko usunięte]

E-mail przewodni / treść pisma ogólnego ePUAP (nie idzie do PDF)

Sygn. akt II SAB/Bk 141/26. W załączeniu pismo skarżącego - stanowisko wobec odpowiedzi na skargę Wojewody Podlaskiego z 11 września 2026 r., doręczonej 19 września 2026 r. Załącznik podpisany podpisem zaufanym.